

LENINA KAROGS

Preiļu rajona
centrālā bibliotēka

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 127 (5666)
27.
OKTOBRIS
OTRDIENA
1987. GADS
Maksa 3 kap

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKRAKSTS

REPUBLIKA: notikumi, fakti

CUKURS — VIRŠ PLĀNA

Republikas zemkopji patlaban beidz cukurbiešu novākšanu. Viņi daudz darijuši, lai izaudzētu kvalitatīvu ražu. Intensīvās tehnoloģijas lietošana, prasmīga un rūpīga sējumu kopšana nodrošinājušas labu cukura saturu sakņaugos — šogad tas ir ievērojami augstāks nekā pērn.

Tagad saimniecības, kas jau norakušas cukurbiešu masveidā ar mašinām, pabeidz ražu novākt ar rokām. Kopš jubilejas gada sākuma nozares uzņēmumi virs plāna sarāžojusi jau sešus tūkstošus tonnu cukura.

PILSĒTU DRAUDZĪBA

Jelgavas dienas notika Lietuvas pilsētā Saulos. Sie divu brālīgu kaimiņrepubliku rūpniecības un kultūras centri sacensās jau daudzus gadus. Tiek rīkoti kopīgi profesionālas meistarības konkursi, notiek pieredzes apmaiņa partijās un padomju darbā, sadraudzības pilsētās tiek rīkotas mākslinieku darbu izstādes.

Arī šoreiz Jelgavas pārstāvji atbrauca ciemos pie saviem draugiem un sacensības partneriem ar bagātu «puru». Dziedātāju, deju deju un mūzikas pasākumu kolektīvi sniedza vairākus koncertus, kinoamatieri demonstrēja savas dokumentālās filmas. Savukārt uzņemuma «Jelgavas zieds» darbinieki Lietuvas pilsētā organizēja ziedu izstādi un atvēra arī veikalu to pārdošanai.

LATIFORM

«MĒS VARĒTU BŪT DRAUGI...»

Sajās dienās Ventspils ostā ienācis tankkuģis «Julius Hammer» no Amerikas Savienotajām Valstīm. Taču šejienes ostniekiem kļuvis par notikumu ne jau pati kuģa ierašanās, bet gan abu valstu attiecību uzlabošanās pēc ielgušās atsvešinātības.

Par to liecināja rūpīga gatavošanās lankkuģa sagaidīšanai, kas ļāva tam uzņemt diezdegvielas kravu minimālā laikā. Kad radās nepieciešamība lielo kuģi pietauvēt citā vietā, mūsu jūrnīki atrada oriģinālu izeju. Pateicoties tam misters Armands Hammers, kuģa īpašnieks, varēja izvairīties no papildu izdevumiem.

Ostnieku viesmīlība nepalika nepamanīta.

Mēs ieradāmies Ventspilī no Francijas apstākļu spiesti. — teica kapteinis Maikls Nollis. — Tagad mēs priecājamies par to. Runa nav tikai par jūsu viesmīlību, bet arī par ostas izdevīgo ģeogrāfisko stāvokli. Es ļoti gribētu, lai mūsu atbraukšana kļūtu par sākumu jaunai ciešākai sadarbībai.

Sadam apgalvojumam ir pamats. Sabiedrībai, kuru vada Armands Hammers, Ventspils ir ļoti pazīstama. Kādreiz te tika uzcelts ķīmijas uzņēmums uz kompensācijas piegāžu pamatiem, bet vēlāk šis sālies pārtrūka. Mūsu kuģis nosaukts sabiedrības prezidenta tēva vārda, tāpēc tā ierašanās Ventspils ostā ir simboliska. Kaut gan par labu biznesu pie mums, Maikl, nav pieņemts runāt skaļi, es tomēr teikšu: «Mēs esam par sakaru turpināšanu, mēs varētu būt draugi...».

L. SOLOVJOVA,

LATIFORM korespondente

Laikraksta „Lenina Karogs” postenis — rekonstruējamā objektā

Kad ziema liek sarosīties...

— Ir nu gan grausts... Vai tiešām šī ir tā pati Aglonas maizes ceptuve, par kuru tik daudz rakstīts un runāts? — tikko pietuvojušies būvobjektam, «Lenina Karoga» postenā locekļi dzirdēja izsaukumus kādu garābraucošas mašīnas soferi.

Jā, ceptuve tik tiešām izskatījās drūma un atbaidoša. Nogāzts un nostāk atbīdīts elektrometinātāju nozāģētais vecais metāla dūmenis. Līdzās guļ jaunais trīsdalīgais un tātad vēl garākais dūmvads — gaida savu kārtu.

Mums klāt pienāk Latvijas specializēta lauku celtniecības un montāžas darbu tresta Preiļu specializētās PMK brigadieris Krustiņš Lipko. Lūdzam brigadierī ziņot par viņa vadītās speciālās montāžas strādnieku grupas veikto darbu.

— Brigāde ir laba, tikai no trieciendārba šoreiz nekā nesaņāca, — nosūkstījās brigadieris. — Mūsu mehanizētās kolonnas galvenais inženieris Staņislavs Glužins stingri nosolījis atsūtīt autoceltni. Taču pagaidām nav ne tehnikas, ne tās vadītāja. Jau vairāk nekā divas stundas sēžam bez darba...

Paraugāmie pulksteni — vēl tikai pusčetri (atvainotie notikumi risinājās 20. oktobrī, otrdien). Montāžas strādnieki jau uzmūrējuši no kriegeliem pamatu, kurā nu atliek nostiprināt šo astoņpadsmit metrus garo milzeņi. So neparasto operāciju gatavi veikt arī K. Lipko brigādes locekļi — montāžas strādnieki Grigorijs Ivanovs, Jānis Lauskis, Leonīds Prokofjevs, elektrometinātāji — Mihails Serovs un Kārlis Naglis. Ja vien nebūtu šīs negaidītās dīkstāves...

Tā vis nešķiet, ka šī «klupināšana» dotajā gadījumā būtu jāvērtē kā galvenā speciālista kārtējā alošanās. Aglonas maizes ceptuves rekonstrukcijas darbiem taču pievērsta gan rajona vadības, gan tā iedzīvotāju uzmanību.

Cilvēku būvlaukumā ir daudz. Vieni uzslauka in savāc drāžas ražošanas telpās, citi, izmantojot ugunsdzēsamos līdzekļus, mazgā ārkārtīgi piedūmoto, piekvēpušo veco katlu māju. Vēl citi gatavo javu atjaunojamās un kurināmā uzglabāšanai paredzētās nojumes pamatu mūrēšanai...

Apstaigājam objektu. Redzam — pie javas maisītāja par kaut ko dzīvi sarunājas ceptuves vadītājs Valērijs Zubcovs un ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes Preiļu iecirkņa priekšnieks Vladimirs Semjakins.

— Atvainojiet, par ko strīdaties?

— Nevis strīdamies, bet gan saskaņojam, — atbild V. Zubcovs. — Pārrunājam, kā labāk organizēt ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes vīriem veicamos rītdienas darbus. Viņiem nāksies nomainīt un atīrīt vairākus novecojušus ūdensvadus. Nepieciešams pārdomāt arī to, kā labāk un konkrēti kādos termiņos veikt cau-

ruļvadu izolēšanu artēziskajā akā, no kuras maizes ceptuve saņem dzeramo ūdeni.

— Bet kurš nodrošinās tehnisko uzraudzību? — jautājam V. Zubcovam.

— Sajā sakarā piezvanīju rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniekam Jevgēnijam Kokoram. Viņš pavēstīja, ka uzraudzību uzņemsies rajona arhitekta dienests. Diemžēl pagaidām nevienam no šī dienesta būvlaukumā es vēl neesmu manījis, — atbild ceptuves vadītājs.

Starp citu, Valērijs Zubcovs mūsu rajonā ir neilgi. Viņš kopā ar ģimeni pārcēlās šurp uz Aglonu no Verhņedvinskas. Pozitīvi vērtējams arī tas, ka viņa sieva pēc izglītības ir tehnoloģe un palīdzēs vīram organizēt maizes ražošanu Aglonā, kā saka, augstā līmenī.

Sākotnēji, protams, jaunajam saimnieciskajam vadītājam būs nepieciešama palīdzība, pirmām kārtām — praktiska. Un it sevišķi tagad, kad notiek rekonstrukcija.

— Valērij, kuras no ceptuvei nepieciešamajām iekārtām vēl nav saņemtas?

— Ļoti nepieciešams jauns izsijātājs, mīklas micāmā un sadalāma mašīna. Agrāk šīs tas šajā virzienā darīts, tomēr rezultāti pagaidām nav jūtami.

— Ar ko Latvijas Patērētāju biedrību savienībā konkrēti jūs esat runājis par šo jautājumu?

V. Zubcovs nosauc vadītāju, pārstāsta notikušo telefonarunu saturu. Arī mēs, nu jau kā sabiedrības pārstāvji, mēģinām sazināties ar Patērētāju biedrību savienības vadību.

Ieejam ceptuves telpās, noceļam telefona klausuli, uzgriežam maizes ceptuvju pārvaldes telefona numuru. Atbild šīs pārvaldes priekšnieka vietniece Ausma Larionova. Mūs uzklausi, stingri apsolās pozitīvi atrisināt jautājumu par mīklas micīšanas mašīnu un mīklas dalītāju «Kavkaz». Tiesa, viņa piebilst, ka sarežģītāk būšot dabūt sijātāju. Tomēr, ņemot vērā Preiļu rajona radušos sarežģījumus apgādē ar maizi, tikšot veikti visi pasākumi, lai Aglonā varētu uzstādīt arī šo iekārtu.

Reida dalībnieki uzturējās būvobjektā divas stundas, pa šo laiku pietiekami izjutuši šeit valdošo darba steigu. Cilvēkiem svarīga katra stunda, katra minūte, jo viņi aizņemti rekonstrukcijas darbos. Kā redzat, rajons tomēr atradis darbaspēku šīs problēmas risināšanai. Zēl vienīgi, ka tik ātri tuvojas ziema.

V. GUDĻEVSKA,

Aglonas maizes ceptuves rekonstrukcijas apsekošanas «Lenina Karoga» postenā vadītāja, vairāku sasaukumu Aglonas ciema Tautas deputātu padomes deputāte; postenā locekļi: A. BEKIS, Aglonas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs: Z. BURIJS. laikraksta «Lenina Karogs» redaktora vietnieks

Vladimirs Semjakins, Valērijs Zubcovs un Krustiņš Lipko apspriež veicamo darbu gaitu.

Brigādes locekļi atpūtas brīdī (no kreisās uz labo) — Leonīds Prokofjevs, Kārlis Naglis, Grigorijs Ivanovs, Mihails Serovs un Jānis Lauskis.

Ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes strādnieki Aleksandrs Bernāns un Zenons Ivanāns teicami strādā ceptuves rekonstrukcijas darbos.

J. SILICKA foto

Izveidots jauns dienests

Ar Preiļu rajona izpildkomitejas lēmumu apstiprināts nolikums par rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienību. Tai jāietilpst: dzīvokļu saimniecības pārvalde, komunālo uzņēmumu kombināts, remontu un celtniecības pārvalde, apvienoto katlu māju un

siltumtīklu direkcija, ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvalde.

Uz jaunizveidoto dienestu pilnībā gulstas atbildība par dzīvokļu un komunālās saimniecības stāvokli un komplekso attīstību, par rajona apdzīvoto vietu labiekārtošanu, Ap-

vienībai veicamo galveno uzdevumu skaitā — rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības plānveidīgās, proporcionālas un kompleksas attīstības īstenošana, kurināmā un elektroenerģijas, izejvielu, materiālu, darba un finanšu resursu racionāla izmantošana, apkārtējās vides aizsardzības pasākumu veikšana.

Apvienība pakļauta Preiļu rajona izpildkomitejai un LPSR Komu-

nālās saimniecības ministrijai. Par rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības direktoru iecelts V. LIMA-NIS, kurš agrāk vadīja Preiļu 24. CRBP, par Līvānu iecirkņa priekšnieku — L. SEFLERS (bijušais ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes priekšnieks). Apvienības bāze — Preiļu remontu un celtniecības pārvalde. I. IVANOVA

Arodbiedrību dzīve

Laika diktēta nepieciešamība

Arodbiedrībās patlaban atbildīgs laika posms — notiek pārskatu un vēlēšanu sapulces un konferences. Kādi jautājumi izvirzīti uzmanības priekšplānā? Par to — saruna ar agrorūpnieciskā kompleksa darbinieku arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāju MARIJU FEDOTOVU.

— Sie pārskati un vēlēšanas ir pirmie pēc PSRS arodbiedrību XVIII kongresa, — viņa teica. — Tāpēc arodorganizāciju pienākums ir atbilstoši PSKP XXVII kongresa, PSKP Centrālās Komitejas šī gada jūnija Plēnuma un PSRS arodbiedrību XVIII kongresa nostādņem izvērtēt, kas paveikts un kas vēl jā dara, lai padziļinātu un paātrinātu pārkaršanu, tālāk demokratizētu sabiedrisko dzīvi, paplašinātu atklātību. Tā, var teikt, ir laika diktēta nepieciešamība.

Mūsu arodorganizācija ir lielākā rajonā. Tā apvieno 20 lauku saimniecību, četru celtniecības organizāciju, «Lauktechnikas» un «Agrokimijas» apvienību, Preiļu 21. PMK, Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas, kā arī vairāku nelielu lauksaimnieciskā rakstura uzņēmumu un iestāžu kolektīvus, pavisam — 13,5 tūkstošus biedru.

Saskaņā ar rajona komitejas prezidija sēdē apstiprināto plānu pārskati un vēlēšanas šogad notiek 330 arodgrupās un 42 cehu organizācijās, kā arī sešās pirmorganizācijās, kur biedru skaits nepārsniedz 150. Pārējās arodorganizācijās — pārskata konferences, Patlaban sapulces jau aizvadītas arodgrupās un cehu organizācijās, sākusās pārskata konferences lielākajos darba kolektīvos.

— Tātad var izdarīt pirmos secinājumus. Kādas problēmas spriež sapulcēs un konferencēs? Kam pievērsta galvenā uzmanība?

— Kā minēju, mūsu arodorganizāciju lielākoties veido lauksaimnieciskā novirziena ražošanas kolektīvi. Tāpēc pārskatu gaitā tiek akcentētas problēmas, kas saistītas ar jauno saimniecības metožu, saimnieciskā ap-

rēķina un pašfinansēšanās, progresīvo darba formu, pirmām kārtām — kolektīvā darbuzņēmuma, ieviešanu.

Aizvadītās sapulces un konferences parādīja, ka cilvēkus visvairāk interesē darba samaksa jaunajos saimniecības apstākļos. Tajās izkanēja doma: kolektīviem pārejot uz progresīvām darba un ražošanas organizācijas formām, arodgrupām un arodkomitejām aktīvāk jāiekļaujas jaunās ekonomiskās domāšanas veidošanā, cilvēku ekonomiskajā izglītošanā, ar konkrētiem un uzskatāmiem piemēriem jāatklāj priekšrocības, kuras rodas, strādājot pa jaunam. Par to, piemēram, tika runāts arodgrupā un cehu organizāciju sapulcēs Livānu eksperimentālajā mājū būves kombinātā, arī «Lauktechnikas» rajona apvienībā un citur. Bija ierosinājumi, kā aktivizēt ekonomiskās mācības, kuru organizēšana ir arī arodbiedrības pienākums, kā paugstināt nodarbinātību efektivitāti.

Labā pieredze, manuprāt, šinī ziņā uzkrāta agrofirmā «Krasnij Oktjabrj». Mācības te notiek regulāri, tajās izmanto attiecīgus uzskates līdzekļus. Plānu un ekonomiskās nodalās priekšnieks A. Sabanskis apmeklē agrofirmas struktūrvienības, tiekas ar cilvēkiem, izskaidro viņiem nesaprotamo, atbild uz jautājumiem. Starp citu, šim nolūkam viņš izmantoja arī pārskatu un vēlēšanu sapulces arodgrupās un cehu organizācijās. Uz agrofirmas bāzes šogad organizējam rajona komitejas prezidija izbraukuma sēdi, kurā piedalījās arī arodkomiteju priekšsēdētāji. Iepazīta pieredzi nu jāliek lietā.

— Arodbiedrību uzdevums ir organizēt sociālistisko sacensību. Nav noslēpums: te ir ne mazums formālisma...

— Patiešām, arodorganizācijas šeit pielauj trūkumus un nepilnības. Tāpēc likumsakarīgi, ka sapulcēs un konferencēs tam pievērsta liela uzmanība. Jautājums izvirzīts viennozīmīgi: enerģiskāk jāpārkarto sacensības organizācija, jāpadziļina tie pozitīvie aizsākumi, kuri sevi attaisnojuši praksē.

Jau esam sākuši pārskatīt sacensības nolikumus gan rajonā, gan uz vietām, atsakāties no formām, kuras nedod vēlamo efektu. Viens piemērs. Kā atceraties, iepriekšējos gados lauku darbos rezultātus apkopojām pa mēnešiem, nedēļām. Tas sevi neattaisnoja. Pārlicinājāmies, ka paveikto efektīvāk ir rezumēt katras sezonas noslēgumā. Pēc galarezultāta. Tādā veidā, piemēram, šogad noritēja kombināciju rajona sacensība. Arī uz vietām arodkomitejas atsakās no atsevišķiem neefektīviem sacensības starpposmiem.

Un vēl. Palielinājām materiālas stimulēšanas fondu. Rajona agrorūpnieciskā apvienība uzvarētāju prēmijām mums iedalīja 40 tūkstoš rubļu. Vārdu sakot, ekonomiskās iedarbības sviras iegūst arvien lielāku lomu arī sociālistiskajā sacensībā. Un šī tendence vērojama arī darba kolektīvos. Piekritīsim: jābūt kārtīgai prēmijai sezonas noslēgumā (ja runājam par lauku saimniecībām) nekā dažī rubļi pēc mēneša vai nedēļas.

Vājākais punkts sacensības organizēšanā, un to apliecina arī pārskatu sapulcēs un konferencēs dzirdētais, ir uzskatāmība. Joprojām cilvēki reti kad zina, ko izdarījuši pašī un kā veicies darba biedriem. Ziņas par sacensības gaitu nav operatīvas. Tā zūd interese. Šie trūkumi sevišķi raksturīgi mūsu lauku saimniecībās, kur uzskatāmā agitācija sacensības stendos ir novecojusi vai arī lās nav pavisam. Kāda gan var būt sacensība, piemēram, Rušonas padomju saimniecības fermā «Bāze». Ja šeit par tās gaitu nav itin nekādu datu?

Cits aspekts: morālo un materiālo stimulu mijiedarbība. Vai tā vienmēr ir pietiekami efektīva? Ja gadiem ilgi nekās netiek mainīts, ja vienam otram pirmrindniekam Goda rakstu desmitiem, tad diez vai nākamais viņam dos gandarījumu. To pašu var teikt par prēmijām. Ne vienmēr tās ir nepieciešamas. Pieci rajona labākie lopkopji šogad ar tūrisma celazīmēm apmeklēja ārvalstīs, četri ceļoja pa mūsu zemi. Cilvēki bija apmierināti, iespējamas arī citas netradicionālas stimulēšanas formas. Tikai tās jāmeklē. Inicīvatīvai jābūt no arodbiedrības aktīva puses...

— Un ne tikai sacensības pilnveidošanā. Rūpes par cilvēku, par viņa darba apstākļiem, sadzīvi — arī tas ir arodbiedrības pienākums.

— Bez šaubām. Mūs, piemēram, uztrauc traumu un saslimšanu palielināšanās. Visbiežāk tas ir saistīts, nebaids teikt, ar nenormāliem darba apstākļiem atsevišķās mūsu saimniecībās, uzņēmumos un būvorganizācijās. Jau pieminētajā Rušonas sovhoza fermā «Bāze» piecus gadus nepapūlas iekārtot atpūtas istabiņu. Cilvēkiem pēc darba pat nav rokas kur nomazgāt, ko nu runāt par citām ērtībām. Diemžēl tāda ferma rajonā nav vienīgā. Trūkumi darba apstākļu nodrošināšanā ir arī celtniecības organizācijās. Taču par maz ir kritizēt administrāciju arodbiedrības sapulcēs vai konferencēs. Arodkomitejām savas tiesības principiālāk jāizmanto arī ikdienā.

Joprojām aktuāla ir apgāde ar darba apģērbu. Tiesa, nu vairs nevaram sūdzēties, ka tā nepietiek. Taču — kāda ir kvalitāte? Paradokss ir fakts: darba tērpi kļūst dārgāki, bet to kvalitāte — aizvien zemāka. Nemsim kaut vai darba virsvalku. Cilvēkus tas neapmierina ne kvalitātes, ne estētiskajā ziņā. Manuprāt, arodbiedrībām pret ražotājiem jāizvirza stingrākas prasības. Tiesības mums ir.

Vēl viena problēma — dzīvokļi. To celtniecība paplašinās, īpaši laukos, taču ir daudz pretenziju par dzīvokļu kvalitāti. Arī te arodkomitejas nav izmantojušas visas savas iespējas. Sapulcēs un konferencēs cilvēki pamatoti izsakās par to, lai arod-

biedrība aktīvāk piedalītos dzīvokļu celtniecības kontrolē. Dzīvokļus, kā zināms, sadala administrācija kopā ar arodkomiteju. Taču ekspluatācijā tos pieņem valsts komisija. Diemžēl tās sastāvā arodkomitejas priekšsēdētāju iekļauj tikai retos gadījumos. Vai tas ir pareizi?

Kā rāda pārskatu un vēlēšanu gaita, daudz neatrisinātu jautājumu joprojām ir atpūtas organizēšana, fiziskās kultūras un sporta attīstīšana, veselīga dzīvesveida nostiprināšana. Tātad — arī šeit arodkomitejas nepilnīgi veic savus uzdevumus.

— Pēdējais jautājums. Saka: arodbiedrība ir viena no visdemokrātiskākajām organizācijām. Kā demokrātijas paplašināšanas tendences izpaužas šinī pārskatu un vēlēšanu kampaņā?

— Lūk, konkrēts piemērs! Agrorūpnieciskā Preiļu līniju fabrikā ceha komitejas vēlēšanas bija sadomājuši organizēt pa vecam. Sagatavoja komitejas locekļu kandidātu sarakstu, to nolaija sapulcē. Bet cilvēki pateica neder. Un trīs kandidātūras norādīja, to vietā teicot citas. Agrāk būtu nobalsojuši par visu sarakstu.

Šogad esam nedaudz izmainījuši arodkomiteju priekšsēdētāju vēlēšanas. Iepriekšējos gados priekšsēdētāju ievēlēja arodkomitejas locekļi, tagad viņu ievēl kopēja sapulcē no komitejas locekļu vidus. Tā ir demokrātiskāk. Turklāt cilvēki var izvirzīt nevis vienu kandidātūru. Bet vairākas, un pēc tam ar balsu vairākumu izskirti, kam kolektīvā pienākas arodbiedrības līdera godi. Tā, piemēram, bija Pušonas sovhoza fermā «Bāze», kad ievēlēja arodgrupas darborganizatoru.

Tagad lielākas tiesības piešķirtas arodgrupām, cehu komitejām. Sevišķi darba disciplīnas nostiprināšanā, celazīmju sadalē, sacensības uzvarētāju prēmijās. Daudzos gadījumos arī rajona komiteja nevar pieņemt savu lēmumu, ja tam nepiekrīt, teiksim, arodgrupa. Neviena cehu, viena vai otra jautājuma neiznā labāk stāvokli par pašu kolektīvu. Tāpēc tā domām jābūt noteicošajām.

— Paldies par sarunu!
P. PIZELIS

Ekspresaptauja: dzīvokļu problēma

Kas traucē ātri uzbūvēt māju?

Ar šādu jautājumu es griezos pie individuālajiem būvētājiem. Pie cilvēkiem, kuri vēlas uzcelt dzīvojamo māju pašī saviem spēkiem un par saviem līdzekļiem. Lūk, viņu atbildes!

I. Gluhova, pensionāre:

— Ja man nāktos sākt visu pilnīgi no jauna un tukšā vietā, es neuzdrīkstētos, jo nepietiktu spēka. Man pavelcās, jo vispirms es iegādājos mājas pamatus un vecu dzīvojamo ēku Līvānos un tad — pamestu dzīvojamo mājiņu ar saimniecības ēkām kolhozā. Tādējādi jāveic tikai esošā mitekļa kapitālais remonts, nevis jaunas ēkas celtniecības darbi. Tas nozīmē, ka daļa materiālu man jau ir.

Būvēties palīdz radnieki. Taču tik un tā strādājam jau ceturto gadu. Grūtības ir ar transportu: vai nu gadās tā, ka uzņēmumi neievēro līgumus, vai arī šoferi nelabprāt piekrist veikt darbu. Dažreiz pat par atlīdzināšanu ne.

E. Skujņš, Preiļu 21. PMK šoferis:

— Ja runājam īsi, traucē trīs lietas: būvmateriālu, citu celtniecībā nepieciešamo materiālu un transporta trūkums, kā arī līdz galam nepārdomātā individuālo būvētāju apkalpošanas sistēma būvmateriālu veikalos. Tagad — sīkāk par visu.

Grūtības rodas jau pašā celtniecības darbu sākumposmā. Pašlaik, piemēram, man vajadzīga grants. Kur un kā to dabūt, pagaidām nezinu. Vajadzīga arī noteikta izmēra latīņa, bet tās nav, lai gan rajona būvmateriālu veikalos atrodami dažnedažādi dēļi. Nav labas iekšējās un ārējās elektroinstalācijas. Ne vienmēr var nokārtot arī transporta jautājumu. Uzņēmumi transportu iedala, tikai... pēc

darba. Bet vakarpusē būvmateriālu veikalā jau ir slēgti. Mašīnu iespējams pasūtīt arī sestdienās, taču līdz brīvdienām vajadzīgais materiāls parasti jau ir izpirkts.

Līdzīga neorganizētība būvmateriālu veikalos novērojama arī materiālu iekraušanā. Autoceltna vadītājs ķeras pie iekraušanas tikai pēc tam, kad ieslidinājis kabatā piecrubļu naudas zīmi. Tāda ir maksa par gandrīz vai tikai minūti ilgu darbu. Dzīvojamās mājas celtniecībai ierādītās zemes gabals ir par mazu (piešķir sešas simtdaļas hektāra). Turklāt ir ļoti grūti būvēties vienam pašam. Par palīdzību jāmaksā visai dārgi. So iemeslu dēļ arī strādāju nu jau piekto gadu.

V. Jackevičs, sovhoza «Agloņa» biškops:

— Es nosauktu šādus iemeslus: slihta apgāde ar būvmateriāliem un tādu meistaru trūkums, kuri varētu man palīdzēt celtniecības darbos.

Es būvēju māju jau sesto gadu un vēl neesmu pabeidzis. Aglonā iespējams iegādāties tikai cementu, šiferi, kaļķus un dēļus. Visu pārējo — kur nu kuro reizi var sadabūt. Sevišķi trūcīgi ir ar apdāres materiāliem. Nav arī armatūras dzelzs režģu, metāla uzstāru. Trūkst apkures un kanalizācijas cauruļu. Būvmateriālu veikals ne vienmēr sniedz maksas pakalpojumus. Man pašam ne reizi vien ir nācies dot šoferim 20 — 25 rubļus par kļēģu kravas no-

gādāšanu no Preiļiem līdz Aglonai.

Komentēt minētos iemeslus, kas kavē paredzētajos termiņos pabeigt dzīvojamo māju būvi, es lūdzu Valsis arhitektūras un celtniecības kontroles arhitektu A. POPLAVSKI.

— Viss teiktais ir tiesa. Varu piebilst, ka tikai viens procents individuālo būvētāju iekļaujas paredzētajā dzīvojamās mājas nodrošināšanas termiņā, tas ir — pabeidz būvi ierījos gados. Tie ir cilvēki, kas būvē mājas saviem spēkiem un par saviem līdzekļiem. Protams, termiņam nav jāklus par pašmērķi.

Par grūtībām individuālajā celtniecībā, par trūkumiem šī darba organizācijā liecina arī tas fakts, ka individuālo būvētāju skaits rajonā ievērojami sarucis. Pirms dažiem gadiem šo būvētāju vidējais daudzums bija 12 — 17 cilvēki, bet pašlaik mūsu rajona ir tikai 2 — 4 šādi entuziasti.

Organizējot dzīvokļu celtniecības izpildi, mēs ļaujam individuālajiem būvētājiem izmantot finanšiālas, kā arī dažas cita rakstura priekšrocības, taču, manuprāt, ir nēmaz nerūpējamies par pašu galveno. Par apbūves gabaliem. Rajonā nav brīvas zemes. Un pagaidām nav citas izejas, kā vienīgi atņemt šo zemi kolhoziem. Kur lai ņem šim nolūkam paredzētās 12 simtdaļas hektāra? Tie zemes gabali, kurus mēs ierādām individuālajai celtniecībai, atrodas purvā. Tādējādi arī rodas papildus izdevumi, grūtības ar transportu un tā joprojām.

Lai cilvēki vēlētos nodarboties ar individuālo būvniecību, nepieciešams viņus šajā lietā ieinteresēt. Vajag radīt visus apstākļus

šīs intereses stimulēšanai. Ko es ar to domāju?

Vajag izstrādāt zemju meliorācijas projektu un to realizēt. Sevišķi aktuāls šis jautājums ir pilvēlas. Jāierīko piebraucamie ceļi, jānodrošina elektroenerģijas pievadišana. Protams, līdz sīkumiem jāpārdomā, kā nodrošināt individuālos būvētājus ar visu nepieciešamo.

Es pat ieteiktu izsniegt viņiem sava veida apliecības vai talonus, kuri būtu derīgi visu celtniecības laiku. Uzrādīt šo dokumentu, individuālais būvētājs varētu bez jebkādiem šķēršļiem saņemt visus nepieciešamos materiālus. Ieskaitot būvkokus. Pašī sevi saprotams — tikai sava rajona robežās. Lai nebūtu jāskraida pēc katras latīņas vai apkures katla uz rajona agrorūpniecisko apvienību vai rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālo nodalju. Šajā dokumentā varētu norādīt arī to, cik daudz un ko būvētājs jau ir iegādājies. Pēc šiem ierakstiem vieglāk būtu veikt kontroli.

Būtu ieteicams pārdomāt arī šādu dzīvojamo māju celtniecības variantu: būvētājs noslēdz ar uzņēmumu līgumu par mājas būvēšanu. Savukārt uzņēmumu nepieciešams ierīkot par letu dzīvojamo māju celtniecību pēc iedzīvotāju pasiūtājuma un projektiem. Pagaidām rajonā šāds darbs netiek veikts.

Komentāram var pieminēt tikai vienu piebildi: A. Poplavska priekšlikumi tiešām ir interesanti. Nav skaidrs tikai, kurš izrādīs par tiem interesi?

L. KUZMINA

Stāsti paaudžu atmiņai

Revolucionāriem, revolūcijas norisei vēltajās publikācijās nereti esam sastapušies ar abstraktiem jēdzieniem, ar plakātiem, saukļiem, tālāk daudzām par vērtīgu ieguvumu kļūs brājums «Rita vējos: Stāsti paaudžu atmiņai», kura autori mēģinājuši legendāros notikumus skaist bērn un jauniešu acīm. Izdevumā ietverts Andreja Upīša stāsts «Austra un brālītis», fragmenti no bērnu un jaunatnes joki tik populārās Arkādija Gaidara grāmatas «Lai spīd!», Valda Rūjas «Legenda par strēlnieka māti», un vairāki citi ievērojami padomju rakstnieku darbi par latviešu sarkano strēlnieku. Oktobra revolūcijas un pilsoņu kara dalībnieku ciņu gaitām. Materiālus par legendāro «Auroru» apkopojusi Aija Dzintara, krājuma iekļauti arī fragmenti no amerikāņu publicista Džona Rīda reportāžas «Desmit dienas, kas stracināja pasauli». Jūlija Vānaga, Edmunda Burneviča un Valda Rūjas spalvai pieder latviešu strēlniekiem vēltās lapas. Grāmatu sastādījusi Valērija Čigāne, priekšvārdu «Dzirdēt vēstures balsi» sarakstījis Valdis Rūja.

Saistošā forma veidotie darbi rosinās ikvienu tuvāk iepazīt savas novada, savas republikas, visas mūsu daudz nacionālās valsts vēsturi. Nekatoties uz to, ka pēc socioloģisko pētījumu rezultātiem lasītāju interese par vēsturiskiem darbiem krietni vien augusi. Šīs grāmatas mērķis ir tikai 20 000 eksemplāru un pavisam drīz tā vairs grāmatniecībai plauktos nebūs atrodama. Pastieidzieties!

G. SMITE

Uzlabot vēstures mācīšanu

Partijas rajona komiteja pulcējās vispārīgātojošo skolu vēstures un sabiedrības mācības skolotāji, ārpusskolas darba organizatori, vecākie pionieri vadītāji, lai apspriestu Latvijas PSR vēstures mācīšanas uzlabošanas uzdevumus.

Par skolu jaunatnes internacionālās audzināšanas aktuālām problēmām seminārā runāja Latvijas KP rajona komitejas sekretāre Irīda Jansone. Viņa uzsvēra, ka vēstures skolotāja darbs ir cieši saistīts ar ideoloģisko un ekonomisko situāciju republikā un rajonā. Mācību stundās, ārpusskolas darbā lielāka uzmanība jāpievērš jauniešu pilsoniskās apziņas, augstas starptautiskās saskarsmes kultūras veidošanai. Tās pamatī jāliek ģimenē un skolā. Svarīgi ir atmaskot buržuāziskos izdomājumus par mūsu partijas nacionālo politiku. Partijas pirmorganizācijām ar lielāku atbildību jāvada Zinību biedrību pirmorganizāciju darbība. Par internacionālās un patriotiskās audzināšanas jautājumiem lekcijas darba kolektīviem var sagatavot vispārīgātojošo skolu pedagogi.

Referātu «Padomju varas uzvara Latvijā 1917. — 1919. gadā» nolasīja Preiļu 1. vidusskolas vēstures skolotāja A. Līvāne. Par revolucionārās situācijas nobriešanu un 1940. gada

sociālistiskās revolūcijas norisi Latvijā stāstīja Aglonas vidusskolas vēstures skolotāja L. Sperga. Par tematu «Sociālistiskie pārveidojumi un šķiru cīņa Latvijas laukos pirmajos pēckara gados» runāja Rudzētu vidusskolas skolotāja H. Onckule.

Sakarā ar gatavošanos Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai un pieaugušo interesi par Latvijas PSR vēstures un starptautisko attiecību jautājumiem revolucionārās slavas nedēļas ietvaros skolēniem būs iespēja padziļināt zināšanas Latvijas PSR vēsturē un tās ciešā saistībā ar PSRS vēstures kursu.

Vēstures stundās, ārpusskolas pasākumos, fakultatīvajās nodarbībās audzēkņi papildinās zināšanas par tematiem «Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas uzvara Latvijā (1917. gada decembris — 1918. gada februāris)», «Latvijas Padomju republika 1919. gadā», «Sociālistiskā revolūcija Latvijā 1940. gadā», «Latvija Lielā Tēvijas kara gados», «Tautas saimniecības atjaunošana un sociālisma uzcelšana Latvijas PSR».

Vēstures pasniedzēji bāzes saimniecību, uzņēmumu, organizāciju darba kolektīvos oktobrī vadīs atklātās vēstures stundas par republikas vēstures jautājumiem.

Par metodiskā darba pilnveidošanu un padziļināšanu seminārā runāja tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja M. Volkova.

L. GURGANE,

LKP rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas instruktore

Mums raksta

Vai serviss?

Divreiz esmu griežies pie autoapkalpes stacijas darbiniekiem ar lūgumu pārdot elļu personīgās automašīnas vajadzībām. Nesekmīgi. Sestdien, 7. oktobrī,

Replika

Aptumšots prieks

Skriet, ka līvāniešiem, kuri dzīvo Rīgas ielas 134. namā, vajadzētu priecāties un priecāties. Pirms diviem gadiem ēkā veikts kapitālais remonts — ierīkota centrālā apkure, uz šejieni tiek pievadīts karstais ūdens. Tiesa, līdz pat pagājušā gada pavasarim nācies iztikt bez gāzes, taču arī šo jautājumu galu galā atrisināja.

Tomēr mājas iemītnieku prieks palicis aptumšots. Dzīvojamās

Pēc kritikas

„Paredzēt jebkuru situāciju“

Materiāls ar šādu virsrakstu bija publicēts mūsu laikrakstā 1987. gada 24. septembra numurā rubrikā «Ziema nedod atlaides». Tajā bija runāts par siltumapgādes problēmām Līvānu pilsētā. Atbildi uz kritisko ma-

biju spiests lūgšus lūgties apmierināt beidzot manu prasību. Man iznesa pieclitru pudeli ar elļu, kaut gan biju lūdzis tikai vienu litru. Es samaksāju par piedāvāto elļu 6 rubļus. Kā man paskaidroja — gan par pašu elļu, gan par apkalpošanu...

Gribas jautāt: kam gan ir izdevīgs autoserviss, kura pakalpojumi aprobežojas ar pieclitru

telpas vēl var lepoties ar relatīvu kārtību, bet par pagalmu gan to nevar teikt. Par kādām ērtībām šeit var būt runa, ja nav pat kur veļu izžaut — šim nolūkam ierīkotos stabīnus kapitālā remonta laikā aizvāca, bet jaunus tā arī neuzstādīja. Patiesa līdzjūtība jāizsaka jaunām māmiņām, arī vecmāmiņām, kuras pa raupjām šķembām klāto ceļiņu spiestas lavierēt ar ratiņiem pie vienas rokas un bērnu pie otras. Arī lieko zemi no pagalma neaizveda. Sī nevīžība radījusi neizvēdušu peļķi pašā durvju priekšā.

Kur tikai nav gājuši šī nama iedzīvotāji un mājas vecāka V. Kudrjašova! Gan pie tiešajiem darbu veicējiem rajona remontu

pudeļu iepriekšēju piepildīšanu. Un kāpēc speciāls tanks, kurš paredzēts eļļas izsniegšanai, ne darbojas? Šāds serviss vajadzīgs vienīgi pašiem autoapkalpes stacijas darbiniekiem. Atteicība pret automašīnām tā drīzāk ir barjera mūsu ceļā.

P. IVANOVS,

Līvānos, Komjaunatnes ielā 3—1

un celtniecības pārvaldes Līvānu iecirkni, gan pārvaldes galvenajā organizācijā Preiļos, gan rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālajā nodaļā, gan rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldē, gan Līvānu pilsētas izpildkomitejā. Atbilde viena: nav būtuma. Bet — kāpēc nav?

Uz daudzajiem neapšaubāmi sarežģītajiem jautājumiem redakcija gaida atbildi no iepriekšminētajām organizācijām un iestādēm. Ceram arī, ka ietilgušā kapitālā remonta otrā gada jubileju 134. nama iemītnieki sagaidīs ar ticību nākotnei. Arī rajona remontu un celtniecības pārvaldei.

I. KOROĻOVA

uz 1988. gada fondu rēķina. No papildus pieprasītajam 2700 tonnām mazuta ministrija mums iedalījusi 1500 tonnas, kas ļaus (samazinot siltumenerģijas plānus ceturksnī, par 5—7 procentiem) nodrošināt 1988. gada 1. janvārī paredzēto kuriņā rezervju izveidošanu un radīs priekšnoteikumus apmierinošai Līvānu pilsētas apgādei ar siltumu.»

DOSAAF kongresu gaidot

Nākama gada februārī notiks mūsu valsts aizsardzības organizācijas X Vissavienības kongress. Pirms tam visur — no pirmorganizācijām līdz republikāniskajām organizācijām — notiks vadošo orgānu pārskatu un vēlēšanu sapulces, kas sākas septembrī. Pasākumu efektivitāte republikas kongresā un pēc tam arī Vissavienības kongresā būs lielā mērā atkarīga no DOSAAF komiteju, mācību un sporta organizāciju vadītāju organizatoriskās darbības.

Ir svarīgi vispirms nodrošināt katru pasākuma augstu idejisko un organizatorisko līmeni, principiālas kritikas un paškritikas attīstību. Tas ļaus lietiski aizvadīt pārskatu un vēlēšanu sapulces un konferences un vispārīgi apspriest pasākumus, kas veicami, lai pārkārtotu aizsardzības biedrības darbību. Pārskatu un vēlēšanu kampaņas laikā paveras neierobežotas iespējas, lai objektīvi novērtētu situāciju, sasniegtos rezultātus samērotu ar uzdevumiem, kas izvirzīti Vissavienības brīvprātīgajai armijas, aviācijas un flotes

veicināšanas biedrībai, kāpēc tik gausi tiek novērsti trūkumi komiteju organizatoriskajā un propagandas darbā.

Sajā sakarā liela nozīme ir aizsardzības biedrības organizācijās izvērstajai pirmkongresa diskusijai. Protams, tā vēl tikai uzņem tempu. Taču jau pirmie rezultāti liecina, ka palielinājusies dosaafiešu aktivitāte aizsardzības biedrības aktuālo problēmu risināšanā. Kritika galvenokārt tiek vēsta pret tādu biedrības darbā vērojamo trūkumu galvenajiem cēloņiem, kā, piemēram, formālisms dažādu pasākumu norisē un dziņās pēc masveidības, kaitējot militārī politiskā darba kvalitātei. Diskusijas dalībnieki nāk klajā ar konkrētiem priekšlikumiem, kā pilnveidot aizsardzības biedrības struktūru un nokārtot komiteju, skolu un tehnisko sporta klubu darbinieku algu sistēmu, iesaka, kā palielināt vēlēto orgānu un pirmorganizāciju autoritāti un lomu mācību un sporta organizāciju darbā, attīstīt vadības demokrātiskos principus. Tiek atzīmēts, ka ir svarīgi, lai vadītāji

sniegtu kolektīviem pārskatus par konkrēti paveikto. Ir nepieciešamība uzlabot DOSAAF biedru uzņemšanas kārtību, mainīt biedru naudas iekasēšanas sistēmu un grozīt biedru naudas atskaitījumus, kas paliek pirmorganizāciju un rajona komiteju rīcībā. Ir arī priekšlikumi mainīt aizsardzības biedrības nosaukumu.

Aktualitāte

Daudzi jautājumi koncentrēta veidā būs ietverti referātos DOSAAF X Vissavienības kongresam un tā rezolūcijā, tajos grozījumos un papildinājumos, kurus kongress izdarīs PSRS DOSAAF statūtos. Pārskatu un vēlēšanu sapulces un konferences DOSAAF pirmorganizācijās paredzēts rīkot līdz novembrim, bet rajonu un pilsētu konferences 2. novembra līdz 20. decembrim. Republikas DOSAAF kārtējais, 3. kongress notiks Rīgā 1988. gada 23. janvārī.

Daudzi trūkumi biedrības darbā izskaidrojami ar kļūdām kad-

ru politikā. Lielas pretenzijas var izteikt arī vairāku aizsardzības biedrības pirmorganizāciju vadītājiem. Diemžēl daļa uzskata, ka viņu pienākumos ietilpst tikai biedru naudas vākšana, loterijas bilešu izplatīšana un dažu sacensību organizēšana. Šādā situācijā nav iespējams no formālas masveidības pāriet uz patiesu masveidību. Šādī vadītāji visu savu enerģiju parasti veltī pārskatu sastādīšanai, plašu runu sagatavošanai un citām šķietami aktīvām darba formām. Tajā pašā laikā viņi neparāda nekādu iniciatīvu konkrētos darbos, bez kuriem viss pārējais ir tikai tukša runāšana.

Pirmorganizāciju aktivitāte krasī palielināties tikai tad, kad pa istam sāks strādāt mūsu algotie darbinieki. Ir jādara viss, lai pārskatu un vēlēšanu gaitā atbrīvotos no dīķdieniem un demagogiem, lai mūsu vadošo orgānu priekšgalā būtu cilvēki, kas vēlas un prot strādāt ar pilnu atdevi. DOSAAF tehniskajiem sporta klubiem jāsniedz pirmorganizācijām plašāka un daudzveidīgāka palīdzība. Diemžēl to vadītāji bieži gaida, kad tie viņiem atnāks un palūgs palīdzību sacensību organizēšanā, pulcīna vai sekciju nodibināša-

nā. To darbības pārkārtošana arī nozīmē panākt darba kolektīvos un mācību iestādēs patiesī masveidīgu darbu, nevis sagatavot pāris desmitu kaut vai visaugstākās klases sportistu.

Jo plaši jāzplata dažādi tehniskie un militāri lietīskie sporta veidi. Pagaidām vēl tas nav noticis, un tehniskajos sporta klubos to visbiežāk izskaidro ar nepietiekamo materiāli tehnisko bāzi. Autoskolas un tehniskās skolas ne mazāk kā diskotēkas spēj piesaistīt jauniešus un likt viņiem pievērsties interesantam un derīgam darbam.

Neatrisinātu problēmu ir daudz. Tās visas droši vien atspoguļosies pārskatu un vēlēšanu sapulcēs. Jo vairāk mēs tagad strīdēsimies par pasākumiem, kas veicami, lai varētu novērst stagnācijas parādības, par pārkārtošanās ceļiem, jo labāk aizvadīsim pirmkongresa diskusiju, jo sekmīgāk ritēs mūsu darbs nākotnē.

J. SKABARŅIEKS,

LPSR Autosporta federācijas propagandas un agitācijas komitejas priekšsēdētāja vietnieks

Masu skrējieni „Līvāni — 87“

Siltā atvasara vienu no savām saulainajām dienām dāvāja rajona fizkultūriešiem, kuri kuplī skaitā bija ieradusies uz masu skrējieni „Līvāni—87“.

Pēc atklāšanas parādes piecu kilometru distancē izgāja dalībnieki, kuri necinījās par sekunžu desmitdaļām, bet gan — par veselību. Visvecākie skrējēji distanci veica bez laika kontroles.

Skrējiena tiesnešus patīkami pārsteidza Līvānu stikla fabrikas fizkolektīvs. Kopā ar tā priekšsēdētāju Antonu Vilcānu trasē izgāja 39 fabrikas fizkultūrieši. Arī skrējiena trasē veda garām šim uzņēmumam. Bet eksperimentālā māju būves kombināta un būvmateriālu un konstrukciju kombināta sportistu delegācijās bija attiecīgi 9 un 4 dalībnieki. Zēli Tomēr ne jau trases tuvums uzņēmumam, bet veiktais organizatoriskais darbs noteica līdzdalību sacensībās. Vispildgāk to liecina šādi skaitļi — 100 un 11. Tik dažādiem spēkiem un interesēm bija pārstāvētas Līvānu 2. un Līvānu 1. vidusskola. Pēdējās sporta laukumā bija šī skrējiena starts un finišs!

Masu skrējiena dalībnieki, saņemusī vimpeljus, mājup vēl ne-

steidzās, jo sekoja kopējs starts visu vecuma grupu dalībniekiem, kuri cīnījās par Līvānu stikla fabrikas balvām un diplomiem. Arī par iespējami augstākiem rezultātiem.

Finīšā parādījās jaunākās grupas meitenes, kuras veica 2 kilometrus. Pirmā finīšēja Ilona Smukste. Šī uzvara ir likumsakarīga, jo Ilona trenējas bērnu un jaunatnes sporta skolā (basketbola nodaļā). Otrā distancī beidza Lolita Pušņakova. Ja Ilona finīšā taisnē uzmundrināja mamma, kura tikko beigusi distancī masveidības skrējienā, tad Lolitas lētis, mamma, māsa un brālīs vēl atradās trasēs. Vairāk tieši viņu atbalsta šoreiz tik pietrūka... Toties cetrgadīgajam Artjomam Koņuhovam tētis bija pie rokas. Un tad jau droši varēja skriet garām arī daudz vecākiem zēniem.

Gaidot skrējējus, kuri veica piecus kilometrus, prātojam: «Kuri būs ātrāki — jaunākās grupas zēni (1975. g. un jaunāki) vai piecdesmitgadīgie seniori?» Sīvi cīnījās Stanislavs Melnikovs un Elmārs Kozlovskis. Pirmais bija Stanislavs, bet Elmāram nācās samierināties ar to, ka pirmo reizi oficiālos ma-

pieveikta mamma, kura šai distancē bija labākā starp sievietēm. Pavisam nedaudz zēniem zaudēja Raiņa kolhoza fizkultūrietis Viktors Vasiljevs. Nopietni konkurenti bija sporta veterāni Alberts Ceirāns un Gunārs Mīkulis, kuri ierindojās otrajā un trešajā vietā. Piecu kilometru distancī veica arī vecākās grupas meitenes. Pārliecinoši uzvarēja Riebiņu vidusskolas skrējēja Vija Grigale. Bez viņas „Līvānu—87“ skrējiena trasē izgāja arī deviņpadsmit šīs skolas audzēkņi un skolotājs Leonīds Valdonis.

Saubu par uzvarētāju desmit kilometros nebija. Starp jauniešiem pārkāps bija Elmārs Aleksis, bet starp sievietēm — skolotāja Maija Tērauda. Uzvarētāji bija galvas tiesu pārāki par sāncensiem.

Intriģojoši ritēja cīņa starp senioriem (1939. — 1948. g. dzimuši). Ātrākais bija Alimpijs Rikovs. Atturības kluba «Gaisma» prezidents Andrejs Naglis finīšā taisnē apsteidza Stanislavu Reimī — bijušo rajona vieglatlētikas izlases dalībnieku. Nu, ko... Jātrenējas.

Sportistiem, kuri piedalījās piecpadsmit kilometru distancē,

balvas dāvāja eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas fizkolektīvs. Gaidītā cīņa starp bijušajiem rajona jaunatnes izlases dalībniekiem, tagad studentiem, izpalika. Tikal vienu apli Valdīs Čingulis spēja turēt līdz Guntaram Ormanim. Pēc tam Guntars skrēja vienatnē. Trešais finīšēja eksperimentālā māju būves kombināta sportists Pēteris Znotiņš.

Finīšā sagaidījām 275 skrējējus. «Kāpēc tu neatnāci? Bija interesantī!» Tādas sarunas varēja dzirdēt pirmdienas ritā. Patiešām — bija interesantī. Par to jāpasaka paldies Līvānu pilsētas autoinspekcijas un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu darbiniekiem, jo šīs iestādes izrādīja lielu atsaucību tik masveidīgā sporta sarīkojuma organizēšanā. Skrējiena sekmīga organizēšana un norise nebūtu iedomājama bez Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretāra Ilgoņa Snikera un sporta metodiķa Vladimira Polakova palēm.

J. LAZDANS,

sacensību galvenais tiesnesis

SACENSĪBU TEHNISKE REZULTĀTI: 5 km skrējieni (1975. g. dzimuši un jaunāki zēni)

- S. Meļņikovs — 20 min. 38. sek.
- E. Kozlovskis — 20 min. 42. sek.
- R. Pušņaks — 21 min. 20. sek.
- 2 km skrējieni (1976. g. dzimušas un jaunākas meitenes)
- I. Smukste — 6 min. 35. sek.
- L. Pušņakova — 6 min. 40. sek.
- L. Martinova — 6 min. 50. sek.
- 10 km skrējieni (1970. — 1974. g. dzimuši zēni)
- E. Aleksis — 39 min. 20. sek.
- V. Aleksis — 40 min. 35. sek.
- R. Sebeko — 41 min. 52. sek.
- 5 km skrējieni (1971. — 1975. g. dzimušas jauniešes)
- V. Grigale — 22 min. 10. sek.
- I. Staropolska — 22 min. 32. sek.
- D. Rāzina — 23 min. 07. sek.
- 15 km skrējieni (1949. — 1959. g. dzimuši vīrieši)
- G. Ormanis — 56 min.
- V. Čingulis — 59 min. 45. sek.
- P. Znotiņš — 60 min. 05. sek.
- 10 km skrējieni (1964. — 1970. g. dzimušas sievietes)
- M. Tērauda — 50 min. 03. sek.
- V. Lariņova — 54 min.
- A. Rasčevska — 56 min.
- 10 km skrējieni (1939. — 1948. g. dzimuši vīrieši)
- A. Rikovs — 43 min. 30. sek.
- A. Naglis — 45 min.
- S. Reimī — 46 min. 16. sek.
- 5 km skrējieni (1944. — 1953. g. dzimušas sievietes)
- M. Kozlovskis — 24 min. 45. sek.
- A. Vaivode — 26 min. 44. sek.
- V. Borisova — 30 min. 35. sek.
- 5 km skrējieni (1938. g. dzimuši un vecāki vīrieši)
- V. Vasiljevs — 20 min. 38. sek.
- A. Ceļrāns — 20 min. 49. sek.
- G. Mīkulis — 21 min. 30. sek.

Preiļu poliklīnikas ārstu pieņemšanas laiki

	Ārsts	Kabinets	Pirmdiena	Otrdiena	Trešdiena	Ceturtdiena	Piektdiena	Sestdiena
Terapeits (lauku)	I. Mūrniece	315	9 - 13	9 - 13	9 - 13	13 - 17	9 - 13	
Terapeits (I pils.)	J. Petrāns	320	17 - 21	8.30 - 12.30	17 - 21	8 - 12	8 - 12	
Terapeits (pils.)	V. Rubene	319	8 - 12	17 - 21	9 - 13	17 - 21	12 - 16	Dežurējošais terapeits
Terapeits (lauku)	I. Horošūks	305	9 - 13	9 - 13	13 - 17	9 - 13	9 - 13	9 - 14
Terapeits (lauku)	A. Ruskulis	321	13 - 17	9 - 13	9 - 13	9 - 13	9 - 13	
Terapeits (pils.)	S. Rutkovskis	319	16 - 21	8.30 - 12.30	17 - 21	8 - 12	8 - 12	
Ķirurgs—traumatologs	J. Briģis	309	8 - 15	9 - 14	8 - 15	8 - 14	8 - 14	Dežurējošais ķirurgs
Ķirurgijas nodaļas vadītājs	R. Petrāns	309	14 - 17	16 - 18 (bērniem)		16 - 18 (bērniem)		
Ķirurgs	R. Petrāns	313	10 - 13	9 - 12	17 - 20	14 - 17	9 - 12	9 - 14
Ginekologs	J. Urtāns	206	10 - 15	16 - 19		10 - 14	8 - 12	Dežurējošais ginekologs
Akušieris—ginekologs	L. Bogdanova	206	9 - 14	9 - 14	16 - 19	9 - 14	10 - 14	9 - 14
Akušieris—ginekologs	Z. Upeniece	206	(grūtniecēm)	(grūtniecēm)	(grūtniecēm)	(grūtniecēm)		
Neiropatologs	E. Maskalāns	307	10 - 15	10 - 15	9 - 14	15 - 19	9 - 14	
Pusaudžu pieņemšana	A. Kurilovičs	303	8.30 - 14.00	10 - 15	10 - 15	16 - 21	9.30 - 14.30	12 - 15
Ausu, kakla un deguna ārsts	A. Kravale	318	16 - 18	16 - 18	9 - 12	16 - 19	16 - 18	(I - III)
Okulists	S. Kozlova	314	10 - 14	15 - 18	10 - 14	16 - 20	9 - 14	12 - 15
Terapijas nodaļas vadītāja	M. Veita	317	8 - 14	15 - 19	8 - 13	16 - 18	11 - 15	12 - 15 (III)
Onkologs	J. Kirsanovs	308	9 - 13	14 - 17		14 - 17		
Alergologs	M. Veita	317		14 - 17			9 - 13	
Kardiologs	T. Lvova	317	8 - 13	8.30 - 14.30				
Infekcijas slimību ārsts	J. Džeriņa	102	9 - 13		15 - 21	pieņem Līvānos	8 - 13	9 - 14 (III)
Adatu terapija	Z. Paškevičs	210	17 - 18		13 - 16		10 - 13	
Psihiatrs	A. Kurilovičs	303	8 - 13	9 - 14	17 - 18		17 - 18	
Narkologs	C. Mazulis	303	pieņem Līvānos	9 - 14	16 - 20	14 - 15	8 - 13	9 - 12
Pediatri (pils.)	S. Gžibovska				14 - 18	9 - 14	pieņem Līvānos	(I - III)
Pediatri (pils.)	L. Kuzmina		8 - 11	10 - 13			11 - 14	(I - III)
Pediatri (pils.)	I. Brokāne		9 - 12	16 - 19	8 - 11	16 - 19	9 - 12	Dežurējošais pediatrs
Pediatri (lauku)	R. Maskalāne		11 - 14	16 - 19	12 - 15	9 - 12	9 - 12	9 - 12
Pediatri (lauku)	Z. Laizāne		9 - 11		11 - 14	12 - 15	8 - 11	
Rajona pediatrs	V. Koke		11 - 14	9 - 12	14 - 16	11 - 13	9 - 12	
Bērnu nodaļas vadītāja	I. Petrāne		14 - 17		9 - 12	13 - 15		
Darba ekspertīzes ārstu komisija		101		16 - 19			8 - 11	
Konsultējošā ārstu komisija		101		12 - 14			16 - 19	
			PALIGKABINETI					
Fizioterapija		207	8 - 18	8 - 18	8 - 18	8 - 18	8 - 18	9 - 14
Laboratorija		419	8 - 11	8 - 11	8 - 11	8 - 11	8 - 11	9 - 10
Apskates kabinets		204				16 - 18		
Elektrokardiogramma		306	8 - 19.30	8 - 19.30	8 - 19.30	8 - 19.30	8 - 19.30	9 - 14
Fluorogrāfs		406	8 - 18	8 - 18	8 - 18	8 - 19	8 - 18	9 - 12
Procedūras		322	8 - 15	8 - 15	8 - 15	8 - 15	8 - 15	9 - 14
Rentgens		407	17 - 19			17 - 19		
Pirmsārstu kabinets		107	8 - 19.30	8 - 19.30	8 - 19.30	8 - 19.30	8 - 19.30	9 - 14
			9 - 14	9 - 14	9 - 14	9 - 14	9 - 14	8 - 14
			8 - 19	8 - 19	8 - 19	8 - 19	8 - 19	9 - 14

Kā sācies rudens?

Strauji pieaudzis rajona teritorijā notikušo satiksmes negadījumu skaits. Tajos gājuši bojā vai arī cietuši cilvēki. Daudzos gadījumos vainojami paši gājēji. Joprojām īpašu trauksmi rada avārijas, kurās iet bojā vai smagi cieš bērni. Viens no šādiem negadījumiem notika 2. oktobrī plkst. 15.30 Līvānos, uz Rīgas ielas. Gāja bojā Līvānu 1. vidusskolas 3. klases skolniece. Celu satiksmes neievērošana bija par iemeslu vēl vienam negadījumam, kuru 9. oktobrī izraisīja gājējs A. Rodiķis. Rezultātā gāja bojā pats gājējs.

Taču galvenais satiksmes negadījumu cēlonis tomēr ir transportlīdzekļa vadīšana reibuma stāvoklī. 4. oktobrī mopēdistis L. Sternbergs, izbraucot uz ceļa Rīga - Vitebska pretējā virzienā joslās, sadūrās ar automašīnu. Viņš guva nopietnus miesas bojājumus. 11. oktobrī P. Sidorovs, arī būdams iereibušā stāvoklī, brauca ar neregistrētu motociklu «Voshod-3» (pie tam bez vadītāja tiesībām) pa ceļu Riebiņi - Kruki - Tiskādi, taču nespēja savaldīt transportlīdzekļa stūri un apgāzās.

Jāpiezīmē, ka bijuši arī gadījumi, kad iereibuši autovadītāji viena gada laikā aizturēti atkārtoti. Atgādinašu, ka par šo pārkāpumu vainīgajam piemērojams kriminālsods saskaņā ar LPSR Kriminālkodeksa 213. pantu. Aizvadītajā šī gada periodā saskaņā ar šo pantu pie atbildības saukti 18 cilvēki. Izmeklēšanā nodoti materiāli par J. Siškinu, kurš strādā dzīvokļu saimniecības pārvaldē, un 2. grupas invalīdu N. Daņilovu. Lietojot alkoholiskus dzērienus, autovadītāji bieži vien nepadomā par to, kādas var būt sekas, viņuprāt, ne pārāk rupjiem pārkāpumiem. Bet nereti šīs sekas ir nokļūšana uz apsūdzēto sola.

Oktobrī par transportlīdzekļa vadīšanu iereibušā stāvoklī aizturēti šādi soferi: G. Fjodorovs (līnu fabrika), A. Ziemeļis (Preiļu sakaru mezgls), D. Sulimovs (dzīvokļu saimniecības pārvalde), J. Rutkovskis (EMBK), J. Kublinskis, A. Gavrilovs un P. Sidorovs («Krasnij Oktjabrj»), V. Matvejevs (siera rūpnīca), J. Bečs (M. Gorkija kolhozs), J. Sparāns (kolhozs «Vārkava»).

Pastiprinātās bīstamības zīmes - sērija par LT oktobrī izdotas. A. Kuzņecovam (Līvāni), A. Bernānam (Aglona), V. Matvejevam (Preiļi) un A. Gavrilovam (Riebiņi).

Noslēgusies ražas novākšana. Tomēr Valsts autoinspekcijas veikta pārbaude liecina, ka kolhozu un sovhozu autosaimniecības vajadzīgā kārtība nav ieviesta. Valsts autotransportu tā vadītāji joprojām pa naktīm atstāj pie savām mājām, lai gan to da-

LIVĀNIEŠU IEVERĪBA!

Ar šī gada 1. novembri Līvānu pilsētas autobusu maršrutos tiks izdarītas sekojošas izmaiņas:

Maršrutā Nr. 10 - «Pienotava - LEMBK» (visas nedēļas dienās) autobuss no LEMBK pieturas aties ne vairs plkst. 6.05 17.05, 18.05 un 22.05, bet gan pulksten 6.10, 12.05, 17.10 un 22.15.

Maršrutā Nr. 11 - «Pienotava - Dārzniecība» (darbdienās un strādājošajās sestdienās): atiešanas laiku 8.40 un 19.20 vietā autobuss no pieturas «Pienotava» aties pulksten 8.35 un 19.30, bet no pieturas «Dārzniecība» autobusa atiešanas laiki būs ne vairs plkst. 8.55 un 19.00, bet gan pulksten 8.50 un 19.15.

Autobusu parka administrācija

TV VIĻŅA

domju Ukraina. Ukrainas televīzijas programma. 23.45 - Zīnas.

27. oktobris. 9.00 - «Panorāma». 9.10 - Ceļi. Mašīnas. Cilvēki. 9.50 - Dokumentālā filma. 10.00 - TV - skolēniem. Mācāmie lietuviešu valodu. 10.40 - Mācieties runāt angļiski. 11.10 un 18.00 - Zīnas. 18.15 - TV - skolēniem. Informātika un skaitļošanas tehnika. 18.45 - Dokumentālā filma. 18.55 - Koncerts. 19.25 - Piemīnu dzīvajiem. 20.00 - «Panorāma». 20.30 - Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 - «Labu nakti, mazuli!». 21.00 - «Laiks». 21.40 - Pārkarotāšanās starptēti. 21.50 - Inženieru klubs. Diskusija: inženiera loma ekonomikas pārkarotāšanā. 22.50 - Zīnas.

28. oktobris. 9.00 - «Panorāma». 9.40 - Dokumentālā filma «Uzticības šefiem». 10.00 - TV - skolēniem. Krievu valoda. 10.30 - Algoritmi. 11.00 - Piemīnu dzīvajiem. 11.30 un 18.00 - Zīnas. 18.15 - Sahistiem. 18.45 - Moldāvijas folkloras ansambla «Telenkuc» koncerts. 19.25 - Ceļš uz noziegumu. 20.00 - «Panorāma». 20.30 - Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 - «Labu nakti, mazuli!». 21.00 - «Laiks». 21.40 - Pārkarotāšanās starptēti. 21.50 - Inženieru klubs. Diskusija: inženiera loma ekonomikas pārkarotāšanā. 22.50 - Zīnas.

Lai dzīve prieks un darba griba, Un saules pilna sirds (A. Vējans)

Sirsniņi sveicam HELENU MEZINSKU lielajā jubilejā! Preiļu sakaru mezgla kolektīvs

1987. gada 14. novembrī pulksten 18.00 Aglonas kapos notiks SVĒCĪSU VAKARS. Aglonas ciema izpildkomiteja

JEKABPILS RAJONA SAUKAS

59. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA uzņem «C» kategorijas autovadītāju 5 mēnešu kursus.

Iestājoties skolā jāiesniedz sekojoši dokumenti: iesniegums, izglītības dokuments, raksturojums, medicīniskā izziņa, izziņa par ģimenes sastāvu, 3 fotokartītes 3,5x4,5 cm.

Dokumentu jāiesniedz līdz 15. novembrim.

Kursanti tiek nodrošināti ar bezmaksas uzturu, kopmītnēm, maksā stipendiju.

Skolas adrese: Jēkabpils rajonā, p. n. Sauka, telefoni - Sauka 41743, 41722.

PREIĻU RAJONA PATERETAJU BIEDRĪBAS SAGADES KANTORIS

no 1987. gada 23. oktobra iepērk no iedzīvotājiem cukgaļu par 3 rubļiem kilogramā.

PĀRDOD automašīnu GAZ-69. Telefons 44361.

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbu padarīji. Lai nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu (T dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Albertam Brakovskim, MĀTI uz kapu kalniņu aizvadot. Kolhoza «Dubna» Skilteru kompleksa kolektīvs

Manas dzimtenes silos vēji dzied Vēl skumju un pelēku dziesmu. Manas dzimtenes silos saule zied Ar smagu un zeltainu liesmu. (J. Grotis)

Izsakām dziļu līdzjūtību ANTONA LIVDANA piederīgajiem, viņu uz kapu kalniņu aizvadot. Sovhoza «Rušona» administrācija un sabiedriskās organizācijas

MADONAS RAJONA starpsaimniecību lauksaimniecības produktu pārstrādes uzņēmums «ARONA»

konservu ceļā «Viesiena» pieņem mārutku tehnoloģisko sakni.

Cena - 1.10 rubl. par kg; nešķīrotiem mārutkiem - cena 0.80 rubl. par kg.

Tuvākas ziņas pa tālruniem: 23633, 23453.

...un balti vēji klusām Meža malā stāv, Jo tiem nav atļauts tevi Sodien modināt... (O. Vācietis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Eleonorai Stikānei sakarā ar BRĀĻA nāvi.

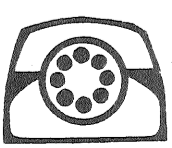
Jēkabpils 8. autokombināta Preiļu filiāles kolektīvs

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēkus smelt. (I. Mežnora)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Bonifācijam Madelānam, TEVU smiltajā pavadot. Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгана», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktors - 22059, redaktora vietnieki - 22154, sekretariāts - 21769, agrorūpnieciskā komplekse, kultūras un sporta nodaļas - 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas - 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas - 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem - 22305.

Tir. 13 898 eks. (latv. val. 9901 eks., krievu val. 3 997 eks.).

1. nos. iespiedlioksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1460.